

29. KREŠŤANSKÝ RAST

Vitajte, milí posluchači, pri ďalšom pokračovaní nad Božím slovom. Dnešnej téme by sme mohli dať názov : potreba rastu kresťana.

Snáď každý z nás má niekedy pocit, že sa duchovne unavil a nemôže sa pohnúť z miesta.

Všetci vieme, že dokonalosť nikto z nás v pozemskom živote nedosiahne a preto ide o to, aby sme sa nestali vlažným vo viere a skutkoch. A práve o tom bude náš dnešný program.

Najskôr si vypočujme východiskový text, kde nám apoštol Peter pripomína, že kresťanský rast je priebežný proces, ktorý vyžaduje našu plnú pozornosť:

***2 Petrúv 1:5-9** A tak práve preto vynaložte na to všetku snahu a poskytnite vo svojej viere chrabrú ctnosť a v ctnosti známosť 6 a v známosti zdržanlivosť a v zdržanlivosti trpezlivosť a v trpezlivosti pobožnosť 7 a v pobožnosti milovanie bratstva a v milovaní bratstva lásku. 8 Lebo keď to máte a množí sa vám to, nestavia vás to zahálčivých ani neužitočných do známosti nášho Pána Ježiša Krista. 9 Lebo ten, u koho niet týchto vecí, je slepý a krátkozraký, zabudol na očistenie od svojich niekdajších hriechov.*

Nikto duchovne neporastie, ak sa nebude zámerne a premyslene snažiť, aby rozhojňoval svoje znalosti a venoval pozornosť tomu, aký by mal byť. Sám apoštol Peter bol obyčajný rybár, ale aby sa stal oddaným Božím služobníkom, musel sa od základov zmeniť. Pozrime sa spoločne na štyri praktické lekcie, ktoré sú v dnešných veršoch zaznamenané pre naše poučenie a povzbudenie:

1. Kto chce rásť v zbožnosti, musí dôverovať všetkým zaslúbeniam Pána Ježiša Krista.

Pretože sme uverili, že Pán Ježiš Kristus je náš Spasiteľ a všetko, čoho je treba k zbožnému životu, nám bolo dané. Veríme, že Pán Ježiš ponúka nielen odpustenie všetkých hriechov, ale aj večný život všetkým, ktorí z Božej vôle uverili. Čo viac si môže kto priať? Iste vás niekedy napadlo prečo sa väčšina ľudí okolo nás nepýta: "Ako môžem byť spasený"? Dôvod a odpoveď nájdeme v nasledujúcich slovách:

***2 Korinským 4:4** ...boh tohoto sveta oslepil smysly, smysly neveriacich, aby sa im nezablesklo osvietenie evanjelia slávy Kristovej, ktorý je obrazom Boha.*

Ďalší dôvod prečo nikto z prirodzených ľudí nestojí o odpustenie a spasenie nehľadá, je ten, že sa spoliehajú na svoj rozum:

***1 Korinským 2:14** Ale telesný človek nechápe vecí Ducha Božieho, lebo sú mu bláznovstvom, a nemôže ich poznať, lebo sa majú duchovne posudzovať.*

Tu vidíme, že spasenie nie je výsledkom nášho uvažovania a brilantnej logiky, ale je dôsledkom Božieho milosrdenstva, ktoré nás prebudilo k novému životu:

Efezským 2:1-3 *Aj vás, ktorí ste boli mŕtvi vo svojich previneniach a vo svojich hriechoch, 2 v ktorých ste kedysi chodili podľa veku tohoto sveta, podľa kniežata mocností povetria, ducha to, ktorý teraz pôsobí v synoch neposlušnosti, medzi ktorými sme kedysi aj my všetci obcovali v žiadostiach svojho tela robiac to, čo sa zachcievalo telu a mysliam, a boli sme prírodou deťmi hnevu jako aj ostatní.*

Jedine milosrdný Boh môže otvoriť oči hriešnikov. Bez znovuzrodenia nie je spasenie ani nový začiatok. Nikto sa nemôže zmeniť z vlastných síl a začať duchovne rásť kým nedostane nový život skrze Pána Ježiša Krista. V našom texte Peter vymenoval zoznam kvalít, ktoré sprevádzajú znovuzrodenie a vieru, ktorá je podmienkou rastu. Ako sme už povedali, viera je dar a kresťania majú niesť ovocie zbožnej viery: k viere patrí cnosť, k cnosti poznanie, k poznaniu zdržanlivosť, k zdržanlivosti trpezlivosť, k trpezlivosti nábožnosť, k zbožnosti bratská náklonnosť a k bratskej náklonnosti láska. (8)

2. Rast v zbožnosti je podmienený správnou motiváciou. Každému z nás hrozí nebezpečenstvo, že niektoré snahy po dobrých skutkoch môžu byť podmienené túžbou, aby ostatní videli, ako svätí a úspešní sme. Takéto správanie nie je znakom zbožnosti, ale ide o sústredenie sa na seba. Ak je našou motiváciou čokoľvek iné ako Božia sláva a nezištná bratská láska, hrozí nám, že slúžime sami sebe. Je úplne v poriadku, keď vedíme vzorový a príkladný rodinný život, keď sme pracovití a čestní vo všetkom s čím podnikáme a konáme, ale vždy majme na pamäti, že všetko čo robíme máme konať pre Božiu slávu.

Neprivlastňujme si to, čo nám bolo dané.

1 Korintským 15:10 *Ale milosťou Božou som, čo som, a jeho milosť, mne preukázaná nebola nadarmo, ale som hojnejšie pracoval než oni všetci, avšak nie ja, ale milosť Božia, ktorá je so mnou.*

Božie milosrdenstvo skrze Pána Ježiša Krista je správnou motiváciou k akejkol'vek kresťanskej službe. Všetci vieme, že služba bližným nie je samozrejmá, ani jednoduchá, ale vyžaduje obeť. V liste Rimanom je napísané:

Rímskym 12:1 *Prosím vás tedy, bratia, pre rôzne milosrdenstvo Božie, žeby ste ta dali svoje telá v živú obeť svätú a lúbu Bohu, rozumnú to vašu svätoslužbu.*

Praktická zbožnosť a jej rast predpokladá úsilie, tvrdú prácu a sebaobetovanie, nie preto, aby sme si vyslúžili pozemskú chválu, ale pretože sme dostali dar viery, ktorý premenil náš život a vzťah k Bohu i blížnym.

3. Aby sme mohli rásť v zbožnosti, musíme byť cieľavedomí a k viere pripojiť cnosť, k cnosti poznanie a všetko ostatné. Biblický princíp zodpovedného správania vytrvalosti neznamena, že si povieme "nestaraj sa, Boh to vyrieši sám" alebo sa zbaviť zodpovednosti slovami "Boh vykoná svoj diel, teraz nezáleží na tebe", ale skôr máme zaujať nasledovné stanovisko: "pretože Boh je v mojom živote tak mocný, musím zo seba vydať všetko ". Najlepšie to vyjadril apoštol Pavol:

Filipským 2:12-15 *A tak, moji milovaní, jako ste vždycky poslúchli, nie len ako v mojej prítomnosti, ale tým väčšmi teraz v mojej neprítomnosti, s bázňou a s trasením pracujte na svojom spasení; 13 lebo je to Bôh, ktorý vo vás pôsobí i chcenie i činenie pre záľubu. 14 Všetko čiňte bez reptania a bez pohybovania, 15 aby ste boli bezúhonní a rýdži, deti Božie bezvadné prostred pokolenia krivého a prevráteného, medzi ktorými sviette jako svetlá na svete ...*

Vidíme, že príčinou duchovného rastu sú Božie impulzy a naše zodpovedajúce a zodpovedné reakcie. Ako sa rast prejavuje? Na čo sa máme zamerať?

Ak chceme zdravo rásť v zbožnosti, musíme sa rozvíjať v siedmich oblastiach. Tou prvou je viera, k viere musíme dodať morálnu bezúhonnosť, znalosť, sebaovládanie, vytrvalosť, zbožnosť, bratskú náklonnosť a lásku. Takýto zoznam môže v niektorých z nás vyvolať otázky typu - "Prečo si Peter vybral práve tieto kvality a nie iné? Prečo ich uviedol práve v tomto poradí? Znamená to, že by sme mali toto poradie dodržiavať takým spôsobom, že až keď dosiahneme dokonalosti v prvej oblasti, začneme pracovať na ďalšej? "Apoštol Pavol, na rozdiel od Petra, vymenoval 9 cností, ktoré všetci poznáme ako Ovocie Božieho Ducha:

Galatským 5:22-23 *... láska, radosť, pokoj, zhovievavosť, dobrotá, dobrotivosť, vernosť, krotkosť a zdržanlivosť;*

Neskúmajme v oboch zoznamoch počet cností, ale berme ich ako pomôcku o čo by sme mali usilovať. Pre vysvetlenie odlišností snád postačí, keď si pripomenieme, že apoštol žil v dobe, ktorá nevynikala morálnou integritou a každá z cností poukazuje na „necnosti“ falošných učiteľov, ktorí sa pochválili svojimi vedomosťami, ale chýbalo im sebaovládanie, porozumenie a poznanie. Miesto pastierskej služby, bratskej náklonnosť a lásky zneužívali

dôverčivosť svojich blížnych. Ten, kto nežije v poslušnosti Bohu, nemôže zjaviť duchovnú pravdu ostatným.

Samozrejme, že všetko spája viera, ale bez intímneho vzťahu k objektu našej viery, ku Kristovi, nemôžeme hovoriť o raste kresťanských cností ani ovocí. Morálna bezúhonnosť je potrebná, pretože bez nej nemôžeme mať čisté svedomie, ani nezištnú motiváciu. Takže vidíme, že mravnosť predchádza "znalosť". Samozrejme, že znalosť je potrebná k tomu, aby sa naše svedomie dalo viesť k mravnému správaniu. Samotná znalosť pravdy nám nepomôže, ak sa nebudeme cvičiť v sebaovládání. Takže sebaovládanie je ďalšia podmienka.

Ale aj sebaovládanie nás čas od času zradí. Majme sa na pozore ako reagujeme v nečakaných situáciách. Naše reakcie môžu zničiť naše svedectvo o pravde. Ďalej vidíme, že sa nezaobídeme bez vytrvalosti, obzvlášť v časoch skúšok a pokušenia, ktorým sa nikto z nás nemôže vyhnúť. Vytrvalosť v nás pomáha budovať "zbožnosť", čo znamená, že sa naučíme žiť v bázni pred Hospodinom za všetkých okolností. Nezabúdajme na to, že zbožnosť nie je len osobná a privátna záležitosť medzi jednotlivcom a Bohom. Zbožnosť a vzťah k Bohu sa prejavuje vo vzťahoch k ostatným. Preto potrebujeme pestovať "bratskú náklonnosť" a obetavú "lásku".

Všetko, čo sme doteraz vymenovali je logická premena, nie chronologická. Inými slovami chcem povedať, nemali by sme si myslieť, že práve tak sa bude odvíjať náš kresťanský život. Každá z vymenovaných vlastností je vzájomne prepojená a podľa nášho temperamentu môže byť jedna jednoduchšia alebo ťažšia než druhá. Vymenujme si tých sedem vlastností, ktoré slúžia nášmu rastu vo viere:

(1) Viera je cestou k morálnej dokonalosti. Príkladom je nám Boží syn, Pán Ježiš Kristus, ktorý nás povolal z tmy do svetla. Petrov odkaz na Krista poukazuje na to, že sa z nás majú stať Kristovci - byť mu čo najpodobnejší. Máme vrásť do charakteru Kristových vlastností. Tak ako On sa vždy poslušne riadil inštrukciami svojho Otca a žil preto, aby svojho Otca vo všetkom oslávil, tak sa má správať každý z nás.

(2) K morálnej bezúhonnosti patrí znalosť Božieho slova, ktorá sa prejavuje ako praktická múdrosť. Božie slovo nás učí ako máme premýšľať, ako používať reč, a ako sa máme správať v každej situácii, nielen pri bohoslužbách alebo medzi kresťanmi. Napodobňovaním nášho vzoru Pána Ježiša rastieme v poznaní.

(3) Zbožnosť a znalosť vedie k sebaovládaniu. Boh sám v nás pôsobí, že sa nechávame viesť Duchom svätým. Podľa definície sebaovládanie znamená, že naše impulzy a inštinkty sú úplne podriadené vyšším záujmom, čo znamená, že všetky naše túžby, emócie a potreby, sú v súlade s charakterom nášho Pána Ježiša Krista.

(4) Sebaovládanie povedie k vytrvalosti, čo spôsobí, že budeme schopní obstáť i v ťažkostiach, počas skúšok a utrpenia. Inými slovami povedané, že budeme nasledovať Krista aj keď výsledkom bude prenasledovanie a utrpenie.

(5) Vytrvalosť povedie k svätosti. "Svätosť" je odkazom na praktický život v Božej prítomnosti. Je to celoživotný postoj, keď Boh je stredobodom nášho života, myšlienok a služby blížnym.

6) Zbožnosť je zdrojom bratskej náklonnosti. Ide o prejav zdvorilosti, slušnosti, obetavosti a vzájomnej ohľaduplnosti. Dôraz je kladený predovšetkým na vzájomné vzťahy k ostatným v Božej rodine. Učme sa prijímať všetkých bez rozdielu, tak ako prijíma Boh každého z nás.

Galatským 6:10 *A tak tedy, kým máme čas, robme dobre všetkým a najviac domácim viery.*

(7) Bratská náklonnosť sa prejavuje láskou k blížnym. Pavol vyzýva všetkých veriacich aby o tieto cnosti usilovali, pretože pre nás nie sú prirodzené a samozrejmé. Často musíme ísť proti vlastnej prirodzenosti, sebeckým záujmom a pocitom, pýche, lenivosti a výhovorkám na nedostatok času. V našich cirkvách a obecnstvách Božích rodín máme nekonečne veľa príležitostí naučiť sa načúvať druhým a prejavovať úprimný záujem o ich dobro.

Duchovný rast je dlhodobá záležitosť a neexistujú žiadne rýchle spôsoby, ako ho dosiahnuť. Dôležité je, aby sme poznali a mali predstavu o tom, ako je možné duchovne rásť a slúžiť podľa miery obdarovania, ktoré každému z nás sám Hospodin udelil. Zapamätajte si, že biblický zoznam cností, ktoré začínajú vierou, končí láskou.